

Parlamenti kabátcserek

Változott a vándorlás iránya

Ellentétes irányt vett és alaposan felgyorsult a parlamentben a képviselők – törvényalkotással nem összefüggő – tevékenysége. Míg három évvel ezelőtt jellemzően az ellenzék padsoraiból ültek át honatyák a kormánykoalíció pártjainak frakcióiba, addig most másfajta mozgásnak, ellentétes irányú átülési kísérleteknek lehetünk szemtanúi. Lantos Gabriella az ebből a szempontból két legnagyobb „célpárt” képviselőivel, Kuncze Gáborral (SZDSZ) és Kövér Lászlóval (Fidesz) készített interjút e jelenség előnyeiről, illetve veszélyeiről.

– Mi az SZDSZ álláspontja az átülésekkel kapcsolatban?

KUNCZE GÁBOR: Amikor tőlünk ültek át más pártokba, akkor sem helyeseltük az ilyenfajta politikusi magatartást. A véleményünk most sem változott, amikor a kormánypártiak az ellenzéki pártok felé mozognak. Bennünket is több képviselő megkeresett, jelezve esetleges átülési szándékát, az SZDSZ azonban mind ez ideig nem kötött ilyen megállapodásokat.

Béke három év után?

– Akik önöket megkeresték, mind kormánypárti képviselők voltak?

– Az ilyesmit többnyire kormánypárti képviselők kezdeményezik. Általában ezek nem direkt jelzések, hanem folyosói beszélgetéseken, bizottsági üléseken elhangzó jelzések, hogy esetleg megfontolnák egy másik frakcióba – jelen esetben esetleg az SZDSZ frakciójába – az átülést.

– És mi az oka annak, hogy önök nem tartják ezt kívánatosnak? Politikai vagy pedig egyszerűen morális megfontolásai vannak?

– Azt tartanánk szerencsésnek, ha azok a képviselők, akik úgy gondolják, hogy nincs már helyük a Magyar Demokrata Fórumban – vagy azért, mert kizárták őket, vagy azért, mert nem indítják őket a következő választásokon, vagy mert nem értenek egyet az MDF politikizálásával –, lemondanának a mandátumukról, és 94-ben, az általuk újonnan választott párt színeiben kísérelnének meg visszajutni a parlamentbe. Ez volt a dolog elvi megközelítése. Ha azonban gyakorlati szempontból nézem az ügyet, akkor további problémák vetődnek fel. Egy olyan párt számára, amely számos helyi szervezettel rendelkezik a különböző választószervezetekben, problémákat okozhat egy MDF-es képviselő esetleges átülése, hiszen az illető eddig három éven keresztül harcban állt a helyi szervezettel, három éven keresztül szemben állt a parlamentben a Szabad Demokraták Szövetségével és homlokegyenest más véleményeket képviselt, mint mi. Szóval, nehezen tudnám meggyőzni akár a frakció tagjait, akár a helyi szervezeteket, hogy most hirtelen megváltozott az illető

véleménye, és számunkra az a továbbiakban már elfogadható. Természetesen lehetséges, hogy egy-egy esetben ez alól kivételt tehetünk, de erre most nemigen látok esélyt.

– Vajon az önök álláspontja az SZDSZ-be kíváncsító képviselők számára is nyilvánvaló-e, vagy pedig amit most mondott, az voltaképp nekik szóló üzenet?

– Nem üzenet, hanem vélemény. A nagyon sok átülő ugyanis zavarossá teszi egy adott

Kuncze Gábor: „Nem helyeseljük az ilyenfajta politikusi magatartást”

párttól a már kialakult képet, és a választópolgár nem igazán érti, hogy ennyi, a véleményét megváltoztató, ennyi politikai értelem-ben kabátot váltó ember hogy járul hozzá ahhoz, hogy egy párt megőrizze azt a képet, amit korábban kialakított magáról.

Savanyú a szőlő

– Vajon stratégiai megfontolások mozgatják-e a Fideszt, amikor a legnagyobb befogadó párttá válik?

KÖVÉR LÁSZLÓ: Azt hiszem, nem tekinthető stratégiai megfontolásnak az, ha minden olyan értékes embert szeretnénk megmenteni a jövő politikai élete számára, aki nem áll távol a Fidesz szellemiségétől és politikai kvalitásait így vagy úgy eddig már bizonyította.

– Meglep, amit mondott, mert ebből az következik, hogy önök elsősorban szamaritánus intézményként működnek, tehát a kallódó emberek mentésével foglalkoznak.

– Nem, nem így van. Természetes érdeke ugyanis a Fidesznek, hogy olyan emberek erősítsék, akik talán nemcsak a Fidesz, hanem a közvélemény számára is értéket jelentenek.

– Az vajon nem befolyásolta-e önöket, hogy ez a két képviselő három éven keresztül olyan kérdésekben is határozottan a kormánykoalíció mellett szavazott, amelyek felkavarták a közvéleményt? Néhány nappal ezelőtt egy tévéinterjúban ezt úgy minősítette, hogy ilyen a frakciófegyelem. Ez akkor elvi kérdésnek tűnt. Miért változott meg az álláspontja az ilyen típusú szavazásokról?

– Ki nem mondván Elek István személyéről kérdez. Ő mindaddig a legnagyobb liberális, a legnagyobb demokrata volt, amíg az MDF-en belül ült, és amíg fel lehetett mutatni általa „a jó MDF-es” prototípusát. Abban a pillanatban, amikor ez az ember oda ül, ahol a helye megítélésem szerint kezdetektől fogva lett volna, vagyis a Fidesz-frakcióba, abban a pillanatban hirtelen előkerülnek olyan régi ügyek, olyan régi, akkoriban nemigen feszegetett erkölcsi aggályok, amikből én csak azt a következtetést tudom levonni, hogy itt egyeseknek savanyú a szőlő. Ami pedig a frakciófegyelmet illeti, szerintem az a képviselő, aki nem tud kompromisszumokat kötni, aki nem képes igazodni ahhoz a csapathoz, amelyikben játszik, annak tartósan nem lehet helye semmilyen politikai életben, semmilyen pártban, mert egyszerűen az kiszámíthatatlanná teszi magát. Az ilyen képviselők a közvélemény szemében kiszámíthatatlanná teszik azt a pártot, amelyikben ülnek. Tehát ha úgy tetszik, szerintem nem feltétlen és nem abszolút értelemben, de a frakciófegyelem igenis érték.

– Hogyan lehet olyan képviselőket indítani a választásokon, akik valamikor valamelyik másik frakció oszlopos tagjai voltak? Hogyan lehet például elhívtetni róluk az emberekkel, hogy ők most már ide tartoznak?

– Természetesen nehezen, de ez a két képviselőre tartozik.

– Nem a Fideszre? Önöknek ezzel nem lesz gondjuk?

– Amennyiben indulnak, természetesen nekünk is lesz gondunk, de mi ezt megfontoltuk.

– Nem találja mégis elgondolkodtatónak, hogy a parlamenti ciklus első részében elsősorban az ellenzékbeli a kormánypárt felé indult meg a képviselők áramlása, aztán ez megállt, most pedig megindult visszafelé? Szóval, nem a hatalommal való kacérokodás játszik itt mégis szerepet?

– A hozzánk átülők személyét ismerve teljes mértékben kizárom, hogy bármiféle ilyen szándék állna a dolog háttérében. Annál is kevésbé, mivel ezek a képviselők nem támasztottak és nem is támaszthattak olyan feltételeket, amelyek a karrierjükkel lennének összekapcsolhatók.

– De nemcsak erről a két képviselőről beszélünk. Ön úgy nyilatkozott, hogy vannak itt még más jelöltek is, akikről nem kíván szólni. Róluk tényleg nem kíván beszélni?

– Tényleg...

– Szóval, vannak más jelentkezők is. Úgy tűnik, hogy a Fidesz most egy befogadó párt szerepét vállalja fel, vagyis önöknek még meg kell birkóznia azzal a ténnyel, hogy sokan akarnak a Fidesz ernyője alatt politikai karriert csinálni.

– Azt hiszem, ezzel eddig is elég jól megbirkóztunk, miután nem mindenkit vettünk át, aki eddig egyértelműen vagy burkoltan jelezte, hogy szeretne átülni a Fidesz frakciójába.

– Ómolnár Miklósról beszél?

– Én szándékosan nem személyekről beszélek, azoknak az embereknek az érdekében, akiknek a neve így vagy úgy szóba került a Fidesz-frakcióban. Eddig négy képviselő ült át, és szerintem ez nem olyan magas szám, hogy bármiféle spekulációra adhatna okot.

– Önöknek egyébként miért van szükségük ar-

Kövér László: „Aki nem tud kompromisszumokat kötni, semmilyen pártba nem való”

ra, hogy politikailag „bejártott” neveket átvegyenek? A korábbi nyilatkozataik úgy szóltak, hogy a Fidesz nem küzd kádérgondokkal, anynyi képviselőjelöltet állíthat helyben, amennyit csak akar. Most mégis gond lenne?

– Nem, nincs gond. Amennyiben gond van, akkor az az, hogy hol indítsuk egyáltalán ezeket az embereket. Hiszen ahol korábban indultak, ott már van képviselőjelöltünk, és az ő indításukról nem szándékozunk lemondani. Másrészt pedig – bár nem ez a válogatás szempontja – természetesen örülünk, ha olyan képviselő ül a frakcióban, akinek a képességei mellett az ismertsége sem elhanyagolható.

Haza a Fideszbe

– Egyes politikai elemzők azt mondják, hogy gondja lesz a Fidesznek azzal, ha az átülések folytán olyan típusú gyűjtőpárttá válik, amilyen az MDF volt, hiszen ezzel az MDF a saját sírját ásta meg. A Fidesznek sem lesz könnyű dolga akkor, ha mindenféle politikai erőt, amelyik a nemzeti és a liberális eszmék összebékítésén munkálkodik, befogad...

– Ez annál is érdekesebb, mivel a Fidesz megalkulása óta a nemzeti és a liberális összebékítésén munkálkodik. Ilyen értelemben azok az emberek, akik ezzel a szándékkal jönnek a Fideszbe, hazajönnek.

– De a kérdés mégiscsak az: nem tartanak-e attól, hogy most önök lesznek az a gyűjtőpárt, amilyen az MDF volt?

– Én egyáltalán nem tartok ettől. A Fidesz már a választásokra egységes szellemiségű és értékvilágú párttá vált. A Fideszbe más pártokból bekerült emberek értékeit tekintve pedig azt kell mondjam, hogy ők a Fidesz politikáját meghatározó többséghez tartoznak és tartoztak akkor is, amikor még nem voltak a Fidesz-frakció tagjai.